

**MINNELIJKE SCHIKKING GEFORMULEERD DOOR
DE AUDITEUR VAN DE FSMA EN WAARMEE OIM HEEFT INGESTEMD**

Deze minnelijke schikking, waarmee Opportunity Investment Management plc (OIM) op 17 januari 2017 voorafgaandelijk heeft ingestemd, werd op 30 januari 2017 door het directiecomité van de FSMA overeenkomstig artikel 71, § 3 van de wet van 2 augustus 2002 aanvaard.

Gelet op de artikelen 70 tot 72 van de wet van 2 augustus 2002 betreffende het toezicht op de financiële sector en de financiële diensten (hierna "de wet van 2 augustus 2002" genoemd);

Gelet op de beslissing van het directiecomité van de FSMA van 24 februari 2015, met toepassing van artikel 70, § 1, van de wet van 2 augustus 2002, om een onderzoek betreffende Opportunity Investment Management plc ('OIM') te openen over de wijze waarop OIM de betaling van een dividend had aangekondigd en had gewijzigd in een reeks persberichten tussen 22 mei 2014 en 1 augustus 2014;

Gelet op de gestelde onderzoeksdaden;

Gelet op artikel 71, § 3, van de wet van 2 augustus 2002, op grond waarvan het directiecomité van de FSMA een minnelijke schikking kan aanvaarden voor zover de betrokken persoon aan het onderzoek heeft meegewerkt en voorafgaandelijk met de minnelijke schikking heeft ingestemd;

Overwegende dat het onderzoek tot de volgende vaststellingen heeft geleid:

1. OIM is een holding met statutaire zetel in het Verenigd Koninkrijk. OIM noteert uitsluitend op Euronext Brussel en dit sedert september 2010. OIM had in 2014 een aantal belangrijke participaties waaronder een deelname in een Duitse vennootschap G. Fleischhauer Ingenieur Büro GmbH & Co KG (hierna 'Fleischhauer Group').
2. In april 2014 bestond de raad van bestuur van OIM uit A, CEO en tweede grootste aandeelhouder, B en C. De *corporate governance* regels van OIM voorzagen dat de zetelende bestuurders bijkomende bestuurders konden aanstellen; alle bestuurders dienen evenwel jaarlijks herverkozen te worden op de algemene vergadering.
3. Op 15 april 2014 kondigde OIM een algemene vergadering aan die zou plaatsvinden op 12 mei 2014 op vraag van haar grootste aandeelhouder Mercurius. De aanstelling van 3 bestuurders op vraag van Mercurius en het ontslag van C stonden op de agenda. De zetelende raad van bestuur maakte kenbaar dat zij gekant was tegen het voorstel van Mercurius.

4. Op 5 mei 2014 meldde OIM in een persbericht dat de algemene vergadering niet op 12 mei 2014 maar op 28 mei 2014 zou plaatsvinden. Op 8 mei 2014 meldde OIM dat de raad van bestuur 2 nieuwe bestuurders had aangesteld met name D en E en dit met ingang van 5 mei 2014.

5. Op 21 mei 2014 ondertekende OIM een *share purchase agreement* met de Franse groep SPIE waarin de Duitse onderneming Fleischhauer Group is verkocht voor een bedrag van 23,7 miljoen euro. Op 22 mei 2014 deelde OIM in een persbericht mee dat de verkoop van haar dochtervennootschap Fleischhauer Group voor een bedrag van 23,7 miljoen euro rond was behoudens goedkeuring door de Duitse mededingingsautoriteiten en zij de intentie had met de opbrengst een interim-dividend van 0,25 euro te betalen. Na de bekendmaking van het persbericht steeg de koers gevoelig (van 0,70 euro naar 0,80 euro).

6. Op 28 mei 2014 vond een algemene vergadering plaats. Voorzitter C stelde de vergadering uit naar 10 juni 2014. Op 10 juni 2014 werden X, Y en Z aangesteld als bestuurders ("Nieuwe Bestuurders") en werd C uit zijn functie van bestuurder ontslaan.

Op 24 juni 2014 was er een algemene aandeelhoudersvergadering gepland die op initiatief van voorzitter D uitgesteld werd naar 24 juli 2014.

7. Op 26 juni 2014 publiceerde OIM een persbericht waarin de *closing* van de Fleischhauer transactie werd bevestigd en een aantal details werden verstrekt over de betaling van het dividend. Het dividend zou betaald worden in twee schijven: 0,19 euro zou betaald worden op 15 juli 2014 en het restant (0,08 euro) op een latere datum. De Nieuwe Bestuurders waren niet betrokken bij de opstelling van dit persbericht.

8. Op 30 juni 2014 werd OIM er door haar *company secretary* F op gewezen dat zij als beursgenoteerde onderneming onderworpen was aan bepaalde regelgeving en zij voor de reeds aangekondigde dividendbetaling op 15 juli 2014 over recente interim rekeningen moest beschikken waaruit voldoende beschikbare fondsen bleken om het vooropgestelde dividend te kunnen uitbetalen. Deze interim rekeningen zijn onderworpen aan de formele goedkeuring door de raad van bestuur, moeten ondertekend worden door een bestuurder en neergelegd worden bij het *Companies House*. Eveneens op 30 juni 2014 werd OIM er door de partij die voor haar de dividendbetaling diende uit te voeren, *Capita Asset Services*, op gewezen dat de beschikbare tijd tot 15 juli 2014 onvoldoende was om de aangekondigde dividendbetaling uit te voeren.

9. Op 15 juli 2014 werd geen dividend betaald. Op verzoek van de FSMA werd de handel in het aandeel geschorst. Op 16 juli 2014 maakte OIM in een persbericht kenbaar dat de betaling van het dividend werd uitgesteld tot 30 juli 2014. De Nieuwe Bestuurders waren niet betrokken bij de verkoop van de Fleischhauer groep en evenmin bij de besluitvorming inzake de dividendbetaling.

10. Op 23 juli 2014 werd A ontslagen als bestuurder. Op de algemene vergadering van 24 juli 2014 werden enkel X, Y en Z herbenoemd als bestuurder.

11. Op 30 juli 2014 beslisten de Nieuwe Bestuurders om de dividendbetaling op te schorten omdat de financiële situatie van de vennootschap onvoldoende gedocumenteerd en onzeker was. Op 1 augustus 2014 publiceerde OIM een persbericht waarin de uitbetaling van het dividend opgeschort werd. Uiteindelijk zou op 27 maart 2015 een dividend van 0,06 euro betaald worden.

12. Het verbod op marktmanipulatie was ten tijde van de feiten opgenomen in artikel 25, §1, 4° van de wet van 2 augustus 2002. Overeenkomstig dit artikel is het aan eenieder verboden om *“informatie of geruchten te verspreiden via de media, het Internet of om het even welk ander kanaal, die onjuiste of misleidende signalen geven of kunnen geven over financiële instrumenten, waarbij de betrokken persoon wist of had moeten weten dat de informatie onjuist of misleidend was”*. De ernst van de inbreuk neemt toe indien de misleidende informatie verspreid wordt via een officieel kanaal, zoals een persbericht van de vennootschap.

Door op 22 mei 2014 de intentie aan te kondigen om een dividend van 0,25 euro per aandeel te betalen, deze intentie op 26 juni 2014 te concretiseren door de betaling van de eerste schijf van 0,19 euro tegen 15 juli 2015 voorop te stellen en door de betaling op 16 juli 2014 uit te stellen naar 30 juli 2014, heeft OIM informatie verspreid die onjuist was en die tevens misleidend was. De informatie was onjuist: het dividend werd niet uitbetaald op de datum die aanvankelijk was voorzien en evenmin op de datum waarnaar deze betaling was uitgesteld. De informatie was misleidend omdat de vennootschap de foutieve indruk gewekt heeft voldoende beschikbare middelen te hebben om het vooropgestelde dividend uit te betalen terwijl zij niet voldeed aan de formele vereisten die bij een dividendbetaling voor een vennootschap met zetel in het Verenigd Koninkrijk gelden.

OIM had moeten weten dat de informatie die zij verspreidde onjuist en/of misleidend was omdat zij als vennootschap geacht wordt de op haar toepasselijke regelgeving te kennen. OIM wist dit ook effectief aangezien haar *company secretary* F schriftelijk had toegelicht dat een dividend slechts kon uitgekeerd worden op basis van recente, formeel goedgekeurde interim rekeningen die voldoende beschikbare reserves aantoonde.

13. OIM heeft na 24 juli 2014 de noodzakelijke stappen ondernomen om de vennootschap te beletten over te gaan tot een dividendbetaling waarvan de wettelijke voorwaarden niet vervuld waren en heeft de markt hiervan tijdig geïnformeerd. Met ingang van 24 juli 2014 bestond de raad van bestuur van OIM nog enkel uit de Nieuwe Bestuurders.

14. Uit de halfjaarcijfers voor OIM per 30 juni 2016, blijkt dat de financiële situatie van OIM precair is maar de continuïteit niet in gevaar is.

Gelet op het feit dat de betrokkene aan het onderzoek heeft meegewerkt;

Overwegende dat deze omstandigheid een minnelijke schikking mogelijk maakt onder de in artikel 71, § 3, van de wet van 2 augustus 2002 bedoelde voorwaarden;

Overwegende dat de minnelijke schikking een snelle en definitieve regeling toelaat van de procedure ingesteld tegen OIM;

Overwegende dat het bedrag van de minnelijke schikking in verhouding moet staan tot de aard van de feiten en een ontradend effect moet hebben;

AUTORITEIT
VOOR
FINANCIËLE
DIENSTEN
EN MARKTEN

De Auditeur

Overwegende dat bij het bepalen van het bedrag van de minnelijke schikking ook rekening dient te worden gehouden met de financiële draagkracht van OIM en met de maatregelen die OIM heeft genomen om de gevolgen van de inbreuken te beperken en herhaling te voorkomen;

Overwegende dat artikel 71, § 3, van de wet van 2 augustus 2002 voorschrijft dat de minnelijke schikkingen worden bekendgemaakt op de website van de FSMA;

Overwegende dat de nominatieve bekendmaking van de minnelijke schikking op de website van de FSMA belangrijk is voor de consumenten en transparantie over het optreden van de FSMA het beleggersvertrouwen ten goede komt;

Overwegende dat de aanvaarding van een minnelijke schikking in rechte niet overeenstemt met een erkenning van schuld;

AUTORITEIT
VOOR
FINANCIËLE
DIENSTEN
EN MARKTEN

De Auditeur

Om deze redenen,
stelt de auditeur aan OIM als minnelijke schikking in de zin van artikel 71, § 3, van de wet van 2 augustus 2002, de betaling voor van de som van **125.000 EUR**, samen met de nominatieve bekendmaking van de minnelijke schikking op de website van de FSMA.

Gedaan te Brussel, in drie exemplaren, op 13 januari 2017.

De Auditeur,

Michaël André

OIM vertegenwoordigd door haar CEO, de heer X, betwist de feitelijke elementen beschreven in de bovenstaande tekst niet en verklaart in te stemmen met het voorstel tot minnelijke schikking, bestaande uit de betaling van de som van **125.000 EUR** en de nominatieve bekendmaking van de minnelijke schikking op de website van de FSMA.

OIM heeft er nota van genomen dat dit voorstel pas van kracht kan worden nadat het overeenkomstig artikel 71, § 3, van de wet van 2 augustus 2002 door het directiecomité van de FSMA is aanvaard en dat de beslissing van het directiecomité niet vatbaar is voor beroep.

Gedaan te Rijswijk, in drie exemplaren, op 17 januari 2017.

Voor OIM

De heer X